

Hermed har jeg sagt, hvad jeg mener, at der foreløbig kan siges til Anbefaling for dette Lovforslag; jeg vilde ønske, at jeg kunde have sluttet mit Foredrag dermed, men det er mig ikke muligt paa Grund af, at denne Sag efterhaanden har antaget større Dimensioner, end jeg og andre med mig havde forudsat. Da vi nemlig indbragte denne Sag forleden Mandag, blev der fort efter indbragt et ligelydende Lovforslag ved det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (Larsen). . . (en Stekke: Ligelydende?) ja, i Litlen, og det ærede Medlem kom derved ind paa Sagens historiske Oprindelse. Jeg havde ønsket, at det slet ikke var blevet berørt, jeg havde ikke sagt Noget derom, og jeg ansaa det for ganske uundværdigt, at det blev diskuteret her i Thinget, hvorfor denne Lov kom frem. Det er mig umuligt at indse, hvad det kan interessere Thinget, om den kommer fra Høire eller Venstre, om den kommer fra Udvalget eller den dumper ned fra Himlen; naar den er kommen frem, maa ærede Medlemmer jo stille sig efter, om de anse den for god og nyttig eller for unyttig, saaledes at den bør lægges til Side; jeg veed ikke, hvad Interesse det kan have for Thinget at vide, hvad der er blevet diskuteret i et Udvalg. Det ærede Medlem har imidlertid fremsført dette, og jeg er nødt til ialtsald noget at følge ham paa den Vej, han har anvist. Jeg har forøvrigt altid hørt, at det ikke var Pragis at referere, hvad der skete i Udvalgene, men da den da fungerende Formand samtidig ogsaa var det paagældende Udvalgs Formand og Ordfører, er det jo muligt, at han, da han jo var Part i Sagen, er mere liberal som Dommer, end han ellers vilde have været. Det ærede Medlem har gjort gjældende, at vi havde ført et Forslag ind her i Thinget, som var kommet frem i Udvalget, og som nærmest vilde have haft sin Plads i en Betænkning, der skulde ventes fra Udvalgets Ordfører. Jeg maa først sige, at jeg har ikke hørt Noget om en saadan Betænkning. Det er muligt, at det ærede Medlem, som skal forfatte den, sidder og skriver paa den, men jeg antager, at han vil skrive meget længe, ialtsald har der ikke været indvarslet noget Møde angaaende den, og som Sagen stod, idet det havde Døst, kunde vi ikke vente paa den; det vilde jo derefter vare lang Tid, inden Betænkningen var gennemgaaet, inden man havde indleveret Separatvota osv., og der var ikke Tale om, at Sagen kunde gennemføres, hvis man ikke stried til den hurtige Retsfølgning. Vi valgte derfor den Form at bringe dette Lovforslag frem uden Hensyn til den Betænkning, som ventedes, men som jeg for min Part og Andre med mig have troet aldrig nogen- sinde vilde være kommen. Det ærede Medlem sagde desuden, at det undrede ham, at vi havde

indbragt denne Sag, idet vi i Udvalget havde stemt for at lægge Sagen hen. Jeg skal sige, at det er gaaet saaledes til i dette Udvalg, at vi strax saa at sige anerkjendte, at vi ikke kunde komme nogen Vej med det store Reformforslag; vi lagde, som jeg allerede tidligere har bemærket, den høitærede Kultusministers Lovforslag ganske rolig hen og arbejdede videre paa Grundlag af at komme til visse lempelige Rettelser i de bestaaende Forhold. Da det imidlertid traaf meget længe ud med vore Møder og varede en lang Tid, inden vi kunde komme til et Resultat, stod det saaledes, at vi til Syvende og Sidst skulde arbejde med en truende politisk Konflikt over Hovedet paa en Tid, hvor man talte meget om Provisorier, og hvor man ventede sig Ulehaande af det høie Ministerium; det var derfor for os aldeles utvilsomt, at det ikke kunde nytte noget at føre en saadan Sag frem i Thinget, og naar derfor ærede Medlemmer af Udvalget ikke søgte nogen Lyst til at fremme Sagen, saa kom det ligefrem af den Ting, at vi syntes ikke, at der var nogen Mulighed for under den truende Konflikt at gennemføre den, og saa syntes vi, at det næsten var bedre helt at lægge den hen. Det er Alt; hvad jeg skal sige om Udvalgets Arbejde; jeg antager heller ikke, at den høitærede Formand vilde give mig Tilladelse til at sige synderlig Mere derom. Naar det ærede Medlem dernæst har sagt, at der var pleiet Konferencer, og at man havde sikket sig Ministerens Tilslutning til denne Sag, saa maa jeg dertil sige, at det er Noget, man maasse dog ikke anser for stemmende med Thingenes Verdighed at inblade sig paa at drage frem her; Konferencer, der ligger udenfor Thinget, er Noget, vi ikke pleie at tale om. Hvad den høitærede Ministers Tilslutning angaar, skal jeg sige, at den var det ganske uundværdigt at sikke sig; thi Ministeren var i selve Udvalget gaaet ind paa dette Forslag, og vi behøvede altsaa ikke at gjøre Noget for den Sags Skyld. Vi vare sikre paa, at Ministeren ikke kunde gjøre Andet end her i Thinget at erklære, at han kunde gaa ind derpaa, medmindre han vilde slaa sig selv paa Munden i en Grad, som selv Ministre ikke kunne. Dernæst klagede det ærede Medlem over Indbringelsesmaaden. Jeg skal indrømme ham, at den er noget irregulær, at det er noget pludseligt, at vi ere komne med dette Forslag; men paa den anden Side maa jeg hævde, at det ærede Medlems og hans Meningsfællers Indbringelsesmaade er heller ikke fri for at have visse Giendommeligheder. Jeg tror dog, at det er noget Uheld i Thinget, at et Medlem indbringer et Lovforslag med det Ønske, at det hurtigst muligt maa blive slaaet ihjel, og det sagde det ærede Medlem selv, at han haabede, at Forslaget skulde blive viist tilbage til Udvalget, og Alle vide, at det vil sige